

gange at være løbet fra, så synes jeg, at det hører med til fuldstændigheden af billedet, at der ikke er tale om, at jeg ensidigt er løbet fra en aftale. En hel del aspekter i forbindelse med aftalen er også blevet ændret, ikke på mit initiativ, men på andres initiativ.

Derfor synes jeg, at vi skal være helt på det rene med, at det her ikke skal være en udskældning om, at nogen er løbet fra en aftale, for der skal flere til, og det har der også rent faktisk været tale om. Men det vil jeg ikke gå ind i, for jeg synes ikke, det er et interessant og spændende tema i relation til denne væsentlige problemstilling.

Det, der har optaget mig meget, er at gøre det klart, at det ikke indtil nu på trods af den store vilje og velvilje, som jeg har hørt fra KL's og andres side, er lykkedes os at få en klar ansvarsfordeling, at få elimineret eller i hvert fald få formindsket den meget store variation i den kommunale ligningsindsats på selskabsområdet, som rent faktisk har kunnet konstateres og ved flere lejligheder er blevet konstateret.

Mange har fortalt om det her. KL har såmænd selv accepteret det, men jeg synes ikke, at viljen har vist sig at være til stede. Så får vi nu at vide, at der lige pludselig er en meget stor interesse. Lad os nu se, hvor meget den holder, når det kommer til stykket. Jeg er i hvert fald ikke overbevist om, at der er en ægte dybfølt ny interesse i KL for at ændre andet end marginalt på det her – og det i lys af den trussel, som de åbenbart opfatter det som, når vi vil løfte ansvaret over i det statslige regi.

Det er også blevet sagt, at vi bør diskutere det med alle relevante grupper. Det kan jeg sige at regeringen er i fuld gang med. Vi har drøftet det flere gange med personalegrupper og med KL's repræsentanter, så jeg er fuldstændig bekendt med de forskellige synspunkter. Vi er også meget interesseret i at respektere synspunkterne. Et af synspunkterne blandt personalerepræsentanterne er, at man meget gerne af hensyn til – hvad skal vi kalde det – overskueligheden af egen fremtid ser, at vi får en så hurtig en afgørelse som muligt.

Det, jeg ikke vil medvirke til, er en langsomt trækken denne her problemstilling i langdrag. Vi kender problemstillingen til bunds. Alle, der har beskæftiget sig med skat, kender problemstillingen. Der findes en række analyser. De er debatteret. De er bekendt. Problemstillingen er i stor udstrækning kendt.

Så kommer der nogle enkelte indvendinger, herunder spørgsmålet om, at der nu ikke mere vil være mulighed for, at man kan ligne et hovedaktionærselskab hos den samme instans. Det vil jeg så stille mig tvivlende over for som generelt princip. Det, der er pointen, er jo, at vi lader den statslige ligning – det statslige system – overtage ansvaret. Men det har hele tiden været sådan, at pointen er, at opgaverne skal uddelegeres til de kommuner, som er i stand til at løfte ligningen på en kvalificeret måde. Det er det centrale, og derfor vil masser af ligning af hovedaktionærselskaber forsætte, hvis den har fundet sted i samme kommune.

Herudover kan man sige, at det jo altså ikke er sådan, at en hovedaktionær og hans selskab med nogen selvfølghed behøver at ligge i samme kommune. Og dér kan en statslig ansvarsgørelse i større udstrækning bidrage til at koordinere det her rigtige princip. Så jeg mener, at man skal være meget stivsinnet, hvis man ikke tror, at dette problem kan løses, så man i høj grad får samme ligning af selskab og hovedaktionær på samme måde eller får det koordineret på en måde, så det fastholdes.

Der har også været stillet spørgsmål ved – hvad skal man sige – de ændrede klageveje, som vil betyde, at man får forskellig klagevej afhængig af, om man er organiseret som selskab eller som selvstændig. Sådan nogle ting kan også løses, hvis man har viljen. Hvis man har viljen til at se, at de her ting godt kan løses på en fornuftig måde, så kan det også løses, uden at man gør vold på det hele, og uden at man behøver at falde tilbage til det gamle position, hvor KL bestemmer omfanget af og tilbuddet i ligningen.

Så alt i alt vil jeg sige, at jeg går meget ind for klar ansvarsfordeling. Det synes jeg ikke man har kunnet konstatere i de taler, som De Konservatives og Venstres ordførere har bidraget med. Det, der er afgørende for mig, er, at der er en klar ansvarsfordeling, så man ved, hvem der har ansvaret for det, og så der er en uddelegering til de kommuner, som er i stand til at honorere kravene og løfte opgaven. Det synes jeg er et godt princip.

Imidlertid kan man diskutere hastigheden med hensyn til behandlingen af lovforslaget. Jeg vil ikke beskyldes for at have tromlet det igennem, og derfor kan jeg sige, at jeg i lyset af de synspunkter, der er blevet fremført af de partier, som har vist interesse for forslaget og interesse for at løfte ansvaret over i den stats-